

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DNR-720-573(23)/16-17/AF/BZ

Warszawa, dnia 18 kwietnia 2017 r.

DECYZJA DNR-1/30/2017

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w związku z art. 127 § 3 ustawy z 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej ogólnego bezpieczeństwa pasa dwuczęściowego mocującego ładunek PAS-KAM 5T 4MB, kod EAN: 5903292373140, wprowadzonego na polski rynek przez przedsiębiorcę Jacka Kamionkę, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo Usługowa „PAS-KAM” Jacek Kamionka w Kolbarku, zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DNR-1/21/2017 z 3 marca 2017 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

- a) uchyla pkt 1 i 2 zaskarżonej decyzji oraz na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047) stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez pas dwuczęściowy mocujący ładunek PAS-KAM 5T 4MB, kod EAN: 5903292373140 i umarza postępowanie;
- b) uchyla pkt 3 zaskarżonej decyzji i w tym zakresie, na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. pasa dwuczęściowego mocującego ładunek PAS-KAM 5T 4MB, kod EAN: 5903292373140, nakłada na przedsiębiorcę Jacka Kamionkę, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo Usługowa „PAS-KAM” Jacek Kamionka w Kolbarku karę pieniężną w wysokości 400 zł (słownie: czterysta złotych), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Pismem z 14 marca 2017 r. przedsiębiorca Jacek Kamionka, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo Usługowa „PAS-KAM” Jacek Kamionka w Kolbarku (zwany dalej „stroną postępowania”) złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej „Prezesem UOKiK”) nr DNR-1/21/2017 z 3 marca 2017 r. W zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK uznał, że pas dwuczęściowy mocujący ładunek PAS-KAM 5T 4MB, kod EAN: 5903292373140 (zwany dalej „pasem”) ze względu na niespełnianie minimalnych wymagań wytrzymałości użycia uchwytu mechanizmu zapadkowego nie jest bezpieczny i na podstawie art. 24 ust. 4 pkt 1 lit. b ustawy z 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”, zakazał przedsiębiorcy wprowadzania tego produktu na rynek i nakazał podjęcie czynności niezbędnych do zapewnienia przestrzegania tego zakazu. Ponadto, na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK nałożył na stronę postępowania karę pieniężną w wysokości 500 zł.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania podniosła, iż dokonała zmian w konstrukcji produktu, które gwarantują jego bezpieczeństwo. Na dowód powyższego strona postępowania przedłożyła sprawozdanie z badań laboratoryjnych nr BLB.040.17B z 1 marca 2017 r., przeprowadzonych przez Laboratorium Bezpieczeństwa Pojazdów Przemysłowego Instytutu Motoryzacji PIMOT w Warszawie potwierdzające, że udoskonalone przez nią pasy dwuczęściowe mocujące ładunek PAS-KAM 5T 4MB, kod EAN: 5903292373140 spełniają wymagania pkt. 6.4, pkt. 6.5.4 oraz pkt. 8 normy PN-EN 12195-2:2003 *Mocowanie ładunków. Bezpieczeństwo. Część 2: Pasy mocujące ładunki*. Jednocześnie strona postępowania wyjaśniła, że nieprzekazanie w toku I-instancyjnego postępowania wyników badań laboratoryjnych zmodernizowanych produktów wynikało z oczekiwania na ich realizację przez jednostkę badawczą. Ponadto strona postępowania stwierdziła, że poniosła duże koszty związane z poprawą jakości wyrobu oraz z koniecznością uiszczenia opłaty za badania laboratoryjne produktu, w związku z czym w jej opinii nałożenie na nią kary pieniężnej nie było zasadne.

Pismem z 30 marca 2017 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Zadaniem organu odwoławczego jest ponowne rozpatrzenie sprawy i ocena materiału dowodowego, przy uwzględnieniu stanu faktycznego stwierdzonego w czasie wydania decyzji przez organ w pierwszej instancji, jak i zmiany stanu faktycznego, które zaszły pomiędzy wydaniem decyzji przez organ I instancji, a wydaniem decyzji przez organ odwoławczy (*vide* wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 14 października 2009 r., II OSK 1565/08). Powyższe stanowisko Sądu nie traci na aktualności także w przypadku postępowania administracyjnego prowadzonego przez Prezesa UOKiK na podstawie przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w którym to postępowaniu funkcję odwołania pełni wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. W istocie bowiem w postępowaniu w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy organ powinien rozpatrzyć sprawę na nowo w jej całości, nie ograniczając się jedynie do rozpatrzenia zarzutów strony podniesionych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, badając zarówno jej zgodność z prawem, jak celowość i słusność rozstrzygnięcia. We wniosku z 14 marca 2017 r. strona postępowania jednoznacznie nie ograniczyła swojego żądania do zakwestionowania konkretnego punktu decyzji nr DNR-1/21/2017 z 3 marca 2017 r. - podniosła bowiem jednocześnie argumenty przeciwko pkt. 1 i 2 rozstrzygnięcia, w konsekwencji organ nadzoru uznał, że strona postępowania zaskarżyła ww. decyzję w całości. W związku z tym, Prezes UOKiK w toku niniejszego postępowania ponownie dokonał analizy całego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie.

Wnosząc o ponowne rozstrzygnięcie strona postępowania przedłożyła sprawozdanie z badań laboratoryjnych nr BLB.040.17B z 1 marca 2017 r., przeprowadzonych przez Laboratorium Bezpieczeństwa Pojazdów Przemysłowego Instytutu Motoryzacji PIMOT w Warszawie potwierdzające, że udoskonalone przez nią pasy dwuczęściowe mocujące ładunek PAS-KAM 5T 4MB, kod EAN: 5903292373140 spełniają wymagania pkt. 6.4, pkt. 6.5.4 oraz pkt. 8 normy PN-EN 12195-2:2003. Jednocześnie strona postępowania wyjaśniła, że nieprzekazanie w toku I-instancyjnego postępowania wyników badań laboratoryjnych zmodernizowanych produktów wynikało z oczekiwania na realizację zleconych badań przez jednostkę badawczą.

Prezes UOKiK w pierwszej kolejności pragnie zauważyć, że zgromadzony w toku I-instancyjnego postępowania materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje na fakt, iż pas

mocujący skontrolowany przez inspektorów Inspekcji Handlowej nie spełniał ogólnych wymagań bezpieczeństwa, a strona postępowania nie zakwestionowała oceny bezpieczeństwa dokonanej przez organ nadzoru. W tym miejscu przypomnieć również trzeba, że strona postępowania w terminie wyznaczonym przez Prezesa UOKiK – pomimo składanych deklaracji - nie przekazała żadnych dowodów potwierdzających wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkty. Prezes UOKiK w piśmie z 10 stycznia 2017 r. przypomniał bowiem stronie postępowania o konieczności przekazania sprawozdania ze zleconych przez nią badań laboratoryjnych udoskonalonych produktów, a w związku z nieprzekazaniem przez nią dowodów potwierdzających wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez wyroby w piśmie z 16 lutego 2017 r. poinformował stronę postępowania, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie jest wystarczający do umorzenia postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów i podkreślił, że ich nieprzekazanie w terminie 7 dni od otrzymania pisma skutkować może wydaniem decyzji nakładającej stosowane obowiązki na podstawie art. 24 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów (pismo to strona postępowania odebrała 21 lutego 2017 r.). Do dnia wydania zaskarżonej decyzji strona postępowania nie przedstawiła żadnych dowodów potwierdzających wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkty, w związku z tym Prezes UOKiK uprawniony był do wydania zaskarżonego rozstrzygnięcia.

Niemniej jednak zauważyć należy, że do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania załączyła dowód świadczący o bezpieczeństwie produktów po dokonaniu zmian konstrukcyjnych. We wniosku strona postępowania oświadczyła bowiem, iż przeprowadziła zmiany w konstrukcji produktów pozostających na jej stanie magazynowym, polegające na wymianie mechanizmu zapadkowego i haków. Produkt w ten sposób zmodernizowany przekazała następnie do badań laboratoryjnych w celu potwierdzenia, czy wprowadzone zmiany gwarantują bezpieczeństwo wyrobów. Materiał dowodowy przekazany przez stronę postępowania przy wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (tj. sprawozdanie z badań laboratoryjnych nr BLB.040.17B z 1 marca 2017 r., przeprowadzonych przez Laboratorium Bezpieczeństwa Pojazdów Przemysłowego Instytutu Motoryzacji PIMOT w Warszawie) potwierdził spełnianie przez udoskonalone pasy mocujące wymagań bezpieczeństwa.

Odnosząc się do przekazanych przez stronę postępowania przy wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dowodów podkreślić w pierwszej kolejności należy, że zostały one przekazane z niewielkim opóźnieniem, jednak w obliczu przedstawionych przez nią okoliczności uznać należy, iż była to zwłoka usprawiedliwiona, wynikająca z okoliczności, na

które nie miała wpływu. Nie można bowiem pominąć faktu, iż przeszkody w terminowym przekazaniu raportu z badań leżały po stronie jednostki badawczej. Prezes UOKiK postanowił uznać za wiarygodną argumentację strony postępowania dotyczącą konieczności oczekiwania na realizację zleconych badań przez jednostkę badawczą tym bardziej, że ze sprawozdania z badań laboratoryjnych udoskonalonych pasów wynika, iż badania te zostały zlecone pod koniec grudnia 2016 r., a raport z badań został wydany dopiero 1 marca 2017 r. Mając na względzie powyższe Prezes UOKiK po ponownym przeanalizowaniu sprawy uznał za wiarygodne i udowodnione, że strona postępowania jeszcze przed wydaniem zaskarżonej decyzji podjęła czynności zmierzające do wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez pasy mocujące dokonując zmian w konstrukcji produktów i przeprowadzając badania laboratoryjne, które potwierdziły spełnianie przez produkty wymagań bezpieczeństwa, co stanowi podstawę do umorzenia postępowania określoną w art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Wskazać w tym miejscu należy, iż z *zasady prawdy obiektywnej wynika dla organu odwoławczego obowiązek podjęcia wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, a więc także dopuszczenia nowych dowodów, jeżeli przyczynią się do wyjaśnienia sprawy* (wyrok NSA OZ w Lublinie z 26 marca 1999 r., I SA/Lu 130/98). Zgodnie bowiem z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z 28 lipca 2000 r. (sygn. V SA 102/00), *zadaniem organu odwoławczego jest ocena materiału dowodowego, dotyczącego stanu faktycznego stwierdzonego w czasie wydania decyzji przez organ I instancji, uzupełnionego o nowe okoliczności faktyczne, pominięte przez organ I instancji, jak i te okoliczności faktyczne, które po wydaniu decyzji przez organ I instancji uległy zmianie, oraz te, które w świetle zmienionych przepisów prawa mają znaczenie prawne.*

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania wniosła również o uchylenie nałożonej zaskarżoną decyzją kary pieniężnej. W tym miejscu przypomnieć należy stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego, zgodnie z którym jedyną ustawową przesłanką warunkującą nałożenie kary na podstawie art. 33a ust. 2 pkt. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów jest wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa (*vide* wyrok NSA z 16 listopada 2011 r., sygn. II GSK 1404/11). W zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK stwierdził, że pasy mocujące będące przedmiotem postępowania nie są produktami bezpiecznymi w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Wprowadzając te produkty na rynek, strona naruszyła art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, zgodnie z którym producent jest zobowiązany wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Naruszenie tego

przepisu, zgodnie z art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, upoważnia Prezesa UOKiK do nałożenia na producenta kary pieniężnej w wysokości do 100 000 zł. Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, że wprowadzone na rynek przez stronę postępowania pasy mocujące nie były bezpieczne, w związku z czym Prezes UOKiK był uprawniony do nałożenia kary pieniężnej na podstawie ww. przepisu – zwłaszcza biorąc pod uwagę fakt, iż strona postępowania w jego toku nie przedstawiła żadnych dowodów, które świadczyłyby o bezpieczeństwie produktów wprowadzonych przez nią na rynek, a zarazem podważałyby badania laboratoryjne przeprowadzone w toku kontroli Inspekcji Handlowej. Co również istotne, we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania nie zakwestionowała oceny bezpieczeństwa produktu przed dokonaniem zmian w jego konstrukcji.

Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów stanowi, że wysokość kary pieniężnej ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania zwróciła się o uchylenie nałożonej na nią kary pieniężnej z uwagi na fakt poniesienia przez nią dużych kosztów związanych z poprawą bezpieczeństwa produktu oraz uiszczenia opłaty za badania laboratoryjne. W opinii Prezesa UOKiK fakt ten nie ma jednak wpływu na wymierzoną stronie postępowania dolegliwość pieniężną. Należy bowiem zauważyć, że strona postępowania – jako podmiot w sposób profesjonalny uczestniczący w obrocie gospodarczym, trudniący się m.in. produkcją pasów mocujących – powinna poprzedzić wprowadzenie produktu na rynek badaniami, które w sposób jednoznaczny potwierdziłyby, iż użytkowanie go przez konsumentów nie będzie stanowić zagrożenia dla ich zdrowia i życia. W związku z tym, iż strona postępowania wprowadziła na rynek pasy mocujące bez uprzedniej weryfikacji, czy pasy mocujące są produktami bezpiecznymi (nie dysponowała bowiem wynikami badań potwierdzającymi ich bezpieczeństwo), powinna liczyć się z wydatkami poniesionymi w związku z poprawą bezpieczeństwa produktów wprowadzanych na rynek. Należy bowiem zauważyć, że ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nakłada na producenta obowiązek wprowadzania na rynek wyłącznie produktów bezpiecznych. Stosownie do przepisów ww. ustawy producent musi podjąć wszelkie działania, aby zapewnić, że jego produkt w normalnych lub przewidywalnych okolicznościach nie będzie stanowić zagrożenia dla konsumentów. Ww. obowiązek należy odnieść zarówno do produktów, które przedsiębiorca zamierza wprowadzić na rynek, jak i tych już na niego wprowadzonych. Jak wynika z ugruntowanego w tej materii orzecznictwa

Naczelnego Sądu Administracyjnego, *każda osoba przystępująca do prowadzenia działalności gospodarczej winna być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia* (vide wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 29 listopada 2000 r., sygn. akt: I SA/Gd 1185/98). Trudno zatem zwalniać stronę postępowania z poniesienia dolegliwości pieniężnej nałożonej w związku z zaniechaniem realizacji jej ustawowego obowiązku, tj. wprowadzania na rynek produktów wyłącznie bezpiecznych. Skoro strona postępowania wprowadziła na rynek wyrób niespełniający wymagań bezpieczeństwa i zagrażający zdrowiu konsumentów, to koszty jego modernizacji w kierunku wyeliminowania z jego konstrukcji wszelkich nieprawidłowości zaliczyć należy do kosztów prowadzenia profesjonalnej działalności gospodarczej. W orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntowany został również pogląd, że *gromadzenie środków na pokrycie kosztów działalności gospodarczej oraz zapłatę ciążących na prowadzącym działalność gospodarczą danin publicznych jest immanentną cechą planowania tej działalności* (vide wyrok NSA z 7 listopada 2000 r., I SA/Ka 1188/99).

Prezes UOKiK postanowił się natomiast przychylić do argumentu strony postępowania i za okoliczność łagodzącą uznać dokonanie zmian w konstrukcji produktów pozostających na jej stanie magazynowym, które gwarantują ich bezpieczeństwo. Podkreślić trzeba, że w zaskarżonym rozstrzygnięciu Prezes UOKiK uwzględnił na korzyść strony postępowania również brak skarg i reklamacji konsumenckich na produkty będące przedmiotem postępowania, nieznaczną ilość produktów wprowadzonych na rynek oraz podjęcie częściowej współpracy z organem nadzoru, polegającej m. in. na udzielaniu pisemnych wyjaśnień w odpowiedzi na wezwania kierowane wobec przedsiębiorcy przez organ nadzoru oraz przesłaniu dowodów świadczących o podjęciu działań naprawczych w zakresie poprawnego oznakowania wyrobów.

Odnosząc się natomiast do przywołanych w zaskarżonej decyzji okoliczności przemawiających na niekorzyść strony postępowania w niniejszej sprawie, organ nadzoru w dalszym ciągu uznaje je za prawidłowe i uzasadnione. Nie traci bowiem na aktualności fakt, iż strona postępowania zawodowo trudni się produkcją pasów mocujących oraz że jest to kolejne naruszenie przez nią przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Ponadto, po ponownym przeanalizowaniu zgromadzonego materiału dowodowego Prezes UOKiK uznał, że okolicznością obciążającą nadal pozostaje fakt nieposiadania przed wprowadzeniem na rynek przez stronę postępowania aktualnych i wiarygodnych wyników badań potwierdzających bezpieczeństwo produktu potwierdzających zgodność z wymaganiami normy PN-EN 12195-2:2003 – w ocenie Prezesa UOKiK nie ulega

wątpliwości, iż przedsiębiorca umieszczając na produkcie informację o zgodności z postanowieniami ww. normy powinien dysponować wynikami takich badań. Kolejną okolicznością, którą uznać należy za działającą na niekorzyść strony postępowania jest długi okres obowiązywania normy PN-EN 12195-2:2003, której wymagania zostały naruszone przez stronę postępowania.

W tym stanie rzeczy wymierzona kara pieniężna jest w opinii Prezesa UOKiK zasadna. Nadmienić również należy, że organ nadzoru prawidłowo ustalił wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów, będącą kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej nakładanej przez Prezesa UOKiK w ramach postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Reasumując, przy wydawaniu niniejszego rozstrzygnięcia Prezes UOKiK postanowił wziąć pod uwagę jako dodatkową okoliczność łagodzącą przy określaniu wysokości nałożonej kary pieniężnej fakt dokonania zmian w konstrukcji pasów, które wyeliminowały zagrożenia przez nie stwarzane, co stanowiło podstawę do zmniejszenia nałożonej na stronę postępowania kary pieniężnej do wysokości 400 zł.

Ponadto, zdaniem Prezesa UOKiK nałożona w niniejszej decyzji na stronę postępowania kara pieniężna nie może zostać uznana za nadmierną (0,4 % maksymalnej wysokości kary przewidzianej w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów), stanowiąc jednocześnie dolegliwość finansową dla przedsiębiorcy. Powyższe zgodne jest z funkcją administracyjną kary pieniężnej, bowiem jak wynika z wyroku WSA z 22 maja 2015 r. (VI SA/Wa 3597/14) *kara pełni funkcję prewencyjną - jest wyraźnym ostrzeżeniem na przyszłość zapobiegającym powstawaniu nagannych praktyk rynkowych – oraz pełni funkcję represyjną stanowi dolegliwość dla przedsiębiorcy nie niosąc za sobą jednocześnie ryzyka wyeliminowania go z obrotu gospodarczego. Kary wymierzane w sprawach z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów, uwzględniając kryteria ich wymierzania przewidziane w ww. ustawie, nie mogą mieć charakteru symbolicznego.*

Zgodnie z art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję, albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Prezes UOKiK po ponownym przeanalizowaniu sprawy uznał, że strona postępowania jeszcze przed wydaniem zaskarżonej decyzji dokonała zmian w konstrukcji produktu, które doprowadziły do spełniania przez pas mocujący wymagań bezpieczeństwa, co stanowi podstawę do umorzenia postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa tego produktu, określoną w art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. W związku z tym Prezes UOKiK uchylił nałożony na stronę postępowania decyzją nr DNR-1/21/2017 z 3 marca 2017 r. obowiązek określony w art. 24 ust. 4 pkt 1 lit. b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, a także postanowił zmniejszyć nałożoną na stronę postępowania karę pieniężną do wysokości 400 zł.

Mając powyższe na względzie Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 52 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718, z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Zgodnie z art. 53 § 1 w związku z art. 54 § 1 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku
Anna Mazurak